

La violència general

El dia 2 d'aquest mes de juny va ser assassinada a Porqueres Alla Bukancova, de 48 anys, una dona trempada, independent, que va arribar de Letònia fa dècades i es va guanyar la confiança i simpatia de tothom. La va apunyalar el seu home, Miguel Ángel Palma Chica, un empresari amb qui s'havia casat, enamorada, no feia gaire. L'assassinat va generar la ràpida reacció de les institucions: minuts de silenci, banderes avall, comunicats de condemna de l'execrable crim de violència masculista... Rebuig que es va amplificar per la coincidència en el temps amb l'acció monstruosa del pare de Tenerife Tomás Gimeno, que havia fet desaparèixer les seves filles. Les veus i els actes contra "el monstre" de Tenerife es van multiplicar arreu alhora que s'encunyava un nou terme: la violència vicària, la que s'exerceix contra un tercer innocent per fer mal a un segon. Com va fer Gimeno, matar les filles per martiritzar la mare. Un crim infame, no cal ni dir-ho. Com l'assassinat d'Alla. Validats queden els actes de rebuig a aquests execrables actes encara que, em temo, de poc serveixen, a banda de blanquejar la imatge de les institucions. Però, pregunta: per què no es van fer, de pressa i corrents, actes de rebuig en el cas, igualment execrable, de l'assassinat, el 31 de maig, de la Yaiza, una nena de quatre anys, a Sant Joan Despí, a mans de la seva pròpia mare? Ella va admetre que ho havia fet per turmentar el pare de la criatura. El cas, doncs, s'emmarca perfectament dins d'aquesta anomenada violència vicària, terme que ve a substituir el que de tota la vida se'n deia síndrome de Medea. Objectiu del canvi de nom suposo que deu ser posar l'accent en els casos dels pares infanticides i obviar que també hi ha mares que, com Medea, protagonista d'una tragèdia d'Eurípides, maten els fills. A les comarques gironines, en tres dècades he comptabilitzat nou casos de mares infanticides, i tres casos de pares que han matat fills petits. Cal dir que un sol infanticidi ja és massa. Apostaria per dedicar menys esforços a posar qualificatius i destriar la violència per tipologies i gèneres i assumir que la violència, en majúscules, existeix. Com deia fa uns dies el forense Narcís Bardalet, que ha vist centenars de casos d'assassinats: "Els assassins i els assassins en sèrie també existeixen i estan entre nosaltres. I ho hem d'assumir." I a l'hora de fer condemnes, hauria de ser o tots o cap.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 29-06-2021, Pàgina 28

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/1992517-la-violencia-general.html>